

Elogi dels llibres, la lectura i les editorials

«Enguany se celebra el quaranta aniversari de l'Associació d'Editors en Llengua Catalana, una notícia esplendorosa. Han canviat el logo i a les xarxes socials es diuen Editors.cat. Busqueu-los, interesseu-vos per ells»

L'AELLCC ha celebrat 40 anys en un acte a l'Arts Santa Mònica | Editors.cat

Els llibres, font de vida, de coneixement, d'inquietuds, de pensaments, de neguits, de nervis, d'enamoraments, de lucidesa, d'aprenentatge, de dubtes, de filies i de fòbies, d'entreteniment, de cabòries, de milions de coses. Els llibres ocupen espai, de terra fins el sostre, sobre les taules, apilats, deixats estar, marcats pel punt on queda la lectura. Els llibres es poden subratllar, deixar, regalar, tirar, estripar i estimar. Els llibres són per llegir, esclar, però amb ells es poden fer moltes coses. A mi m'agrada acumular-los. Amb certa afició compulsiva. Molts dels que tinc a casa no els he llegit, molts fan cua, molts és possible que no els llegeixi mai. Però tots em pertanyen íntimament d'una manera similar. M'agrada acumular-los i ordenar-los. Ho faig per temes i per nacionalitats. Tenen un ordre desordenat però sempre els trobo.

Els llibres, sí. I per pensar en els llibres un també pensa en les editorials. És un món fascinant aquest. Hi haurà qui no li doni importància, li interessarà el llibre i ja està. Li serà igual l'editorial que hi hagi al darrere. Hi ha una mena de persones per qui les editorials són importants. Sóc una d'aquestes persones. Les editorials també són un criteri d'ordenació possible de la biblioteca de casa. Té alguna cosa de criteri estètic ajuntar lloms iguals. Els lloms d'Anagrama, per exemple, tan característics. O els de Libros del Asteroide. O els d'Acantilado. O els de Periscopi. Es veuen de seguida. Fins i tot de lluny. Els trobes ni que sigui intuïtivament.

Editorials, sí, quin món tan fascinant també. Enguany se celebra el quaranta aniversari de l'Associació d'Editors en Llengua Catalana (<https://editors.cat>), una notícia esplendorosa. Han canviat el logo i a les xarxes socials es diuen Editors.cat. Busqueu-los, interesseu-vos per ells. Si el setembre aneu a la Setmana del Llibre en Català (<http://www.lasetmana.cat>) de la Plaça de la Catedral sapigueu que són ells els responsables. L'Associació agrupa, fa equip, busca punts de confluència i teixeix ponts. Ahir a l'Arts Santa Mònica van celebrar l'aniversari. És aquesta una associació de pencaires, de persones preocupades de veritat per la cultura com a menhir de pensament, de sociabilitat, de civisme.

És bonic pensar en la lectura com a acte d'intel·ligència. La lectura tal qual, l'acte de llegir. De llegir en veu alta, fins i tot. Perquè llegir en veu alta vol dir que t'escoltes i que potser t'escolten i en el propi esdevenir de les lletres i les paraules, de les inflexions de la teva veu hi ha en si mateix una acció de pensament i de coneixement. Potenciar la lectura (també la silenciosa) és l'obsessió d'aquesta associació, fer que llegim més, que comprem més llibres, que els editors siguin personatges valorats i estimats, baules de prestigi no impostat sinó natural. És sensacional la cadena de persones que forma el món del llibre: lectors, editors, bibliotecaris, llibreters, traductors, correctors, dissenyadors, fotògrafs, lectors d'originals, agents literaris... A l'acte d'ahir al Santa Mònica, durant els parlaments, diverses vegades vaig escoltar el concepte, explícit o implícit, de despolitització de la cultura. Ho va dir l'Eugènia Broggi, membre de la junta i editora de L'Altra: ?No pot ser que les polítiques culturals estiguin més vinculades a les polítiques dels partits polítics que no pas a les polítiques del sector?. Més raó que una santa.

Una parada de llibres a Barcelona aquest Sant Jordi Foto: Albert Alemany

El problema és que vivim en un país en què la cultura no és que hagi obsessionat gaire als polítics que ens han governat. Dedicar un 1% del pressupost públic a la cultura és una aberració es miri com es miri. Tant de bo el nou govern de la Generalitat passi de les bones

paraules i bons propòsits inicials a la concreció d'aquest augment tan necessari i tan just. Si la cultura (l'escripta, l'audiovisual, l'escènica, la plàstica, la visual...) ha de pidolar vol dir que hi ha coses que no s'entenen bé i persones que estan manant i que no en tenen ni idea de res.

Conèixer l'Associació d'Editors en Llengua Catalana és conèixer personatges com la Montse Ayats, com el Joan Sala, com el Pep Lafarga, com el Joan Carles Girbés.

Personatges apassionats, irreductibles lluitadors. Conèixer l'edició en català és conèixer el Grup 62, que és un monstre immens que inclou Columna, Empúries, Proa etc, però també és conèixer Males Herbes, Ara Llibres, Comanegra, La Breu, Eumo, Base, Anagrama, Rata, Meteora, Bromera, Edicions de 1984, Club Editor, Quaderns Crema, Viena, Arcàdia, Sidillà, Rosa dels Vents, Terrícola, Adesiara, Lleonard Muntaner... Se m'acabaria l'espai. Editorials grans, mitjanes, petites i microscòpiques. Conèixer l'edició en català és conèixer l'Ester Pujol, assessora editorial incansable, cercadora de talents, generadora d'influxos. És conèixer l'Izaskun Arretxe, bullidora de literatura i pensament a l'Institut Ramon Llull. És conèixer tota mena d'editors, de línies editorials, de segells editorials, de caps de premsa i comunicació.

Les editorials, ajuntades a l'associació, tal i com diu la Montse Ayats, van plegades en un ?combat col·lectiu?. Un combat col·lectiu que, en paraules de Broggi, no s'entreté amb ?retòriques buides, ni vendes de fum, ni parlaments en abstracte?. Un combat col·lectiu que, com va recordar Carles Jordi Guardiola -un dels històrics impulsors de l'associació- té pendent una millor ordenació dels seus premis literaris. Quasi cent editorials formen Editors.cat, un teixit sensacional, una lava bategant, una força torrencial.

Un moment de l'acte dels 40 anys de l'AELLC a l'Arts Santa Mònica Foto: Editors.cat